

Rumpler György

Lassan eltűnő léptekkel

megpendülnek az éjszaka hangjai parketta reccsen villany-
körte sistereg régi kábelezés néhány nap és elmegyek
körbejárok a szobákban lassan eltűnő
léptekkel kitépem az időt a falakból képek kísérnek
jobbról-balról téglákba karcolódott képek kísérnek
hazugságok felismerések
némi szeretet
koptatom utam kivilágosodott ösvény a szőnyegen
nézelődöm kiegyensúlyozatlan mit viszek magammal
mit hagyok itt szépen becsomagolva mintha visszatérhetnék
mintha lenne visszatérés
számítógépem csendben morog mint egy öregedő kutya
mindig mellettem van
pihenni kellene bámulom körmeim a kádban
mikor nőttek meg ekkorára
kissé lefaragok létezésem nyilvánvaló jeleiből
szófánk retteg a magánytól idegesítő filmeket dugdosok
a DVD-lejátszóba részletek arcok
a hetedik művészet létezésünk szenvedélye immár mozgó-
kép
ünnep lefeküdni melléd
gyermekünk szíved alatt aztán egy életen át kapaszkodik beléd
utána is most a köldökzsinór tehetetlenségével
forgolódom párnám fedezékében vaksötétben is látok
éberebb vagy
mint a Hold most éppen aprócska fényt ad
ne erőltessük mondd mosolyogva felkapcsolod a villanyt
gyorsan létrehozunk egy olvasókört 05:15 Coetsee regénye
szétnyílt burjánzik
kezemben derengő fényben előlopakodnak a város első hangjai
egy troli végigrohan a Baross utcán jól hallom távolodó
zaját sokasodnak a motorhangok téli hidegben lassan melegező
autók

RUMPLER GYÖRGY költő. Legutóbbi kötete: *A lélek körberajzolása* (2013).

szemeid olykor lecsukódnak a lépcsőházban fújtat
valaki lassan eltűnő léptekkel hallgatjuk
az éjszaka hangjait

.....

szétválnék álom és álmodó még kapaszkodok lassan
eszmélek ködös képeken túl én vagyok mintha lekészhetném
kapkodok pillanatnyi valóságok
alig múlt korán van
nézelődöm kiegyensúlyozatlan mit viszek magammal
mit hagyok itt szépen becsomagolva mintha visszatérhetnék
mintha lenne visszatérés
villanykörte sistereg régi kábelezés néhány nap és elmegyek
kávét készítek számítógépemen megérintem betódul
szobánkba tiszavirág életű lassan eltűnő
február 15. 10:22 *a nyersanyag hatalom leállította
olajexportot európai országokba
országszerte megérkezett a havazás a keleti megyékben
próbálják túlélni a bombázást
havas ablakpárkányunkon galamb tipeg
dolgozószobám mélyét figyel az embert*

csend van milyen jó ez a csend mondjuk egyszerre
magamra húzom zoknim vastagsága bámulatos alig
engedi lábamra a cipőt kilazítom cipőfűzőm hóvihar kavarog
utcánkban hasonlót még nem láttam az ilyesmi nem szokás
Józsefvárosban
autók púposodnak hó-bogarak reménykedek
nem integetsz az ablakban kikerekedetten áldottan
orromig sem látok nemhogy
tulajdonképpen élvezem mint egy kalandfilmben
hó lavina és én
a város közepén megosztott falak kapualjak
kitépott idők falakból kísérnek
jobbról-balról te jó Isten egy idős hölgy visszahőköl
lezuhan elé emeletnyi hőtömb botjával az ég felé bök
ne viccelj velem két ostromot túléltem

az idő gyönyörű hegesedés van bennem remény
Baross utca zárványok sorfala
szembejönnek elmerülnek a hólében belegabalyodnak szélbe
nem járok jobban én sem Sztrogoff Mihály vágat

előttem mindent eltakaró hófúvás
szétnyílik zümmögve csodálkozva néz rám ismerős
biztonsági őr vajon hogy nézhetek ki szelíden röhög
krumpli kenyér ásványvíz jó lesz tőkesúlynak
tíz liternyi vaj felvágott alma
kihalt az utca alattomosak jegesedések el-
csúszók gurulnak palackok megrepedt az egyik
romantikus katasztrófa Caspar David Friedrich
A Remény roncsai csodálatos festmény
benne vagyok belém karol *A szélmenyasszony*
Oskar Kokoschka műve kísérnek
lassan eltűnő léptekkel hazugságok felismerések
némi szeretet régi kábelezés néhány nap és elmegyek

három emelet
felfelé mosógépbe tuszkolom nadrágom térde fekete hólé
teát készítek kavarog sötétén kihűl míg ruhát teregetünk
Mi chiami oh Norma Bellini operája jelenet a második fel-
vonásból a szenvedély tisztítótüze telefonálok
alig aludt az éjszaka biztos az idő a frontok
panaszkodik Édesanyám hol tart a
pakolás éjjel-nappal közeledik költözésünk
napja
nézelődöm kiegyensúlyozatlan mit viszek magammal
mit hagyok itt szépen becsomagolva mintha visszatérhetnék
mintha lenne visszatérés

az idő gyönyörű hegesedés alig múlt hat
filmeket válogatva mennyi VHS-kazetta gyakor oly mives
technika kincseket rejtenek megszerezhetetlen opusok
művészfilmek az egykori keleti blokkból mindenféle izmusok
olasz realizmus francia újhullám hányszor kértelek Apám
nem leszek otthon felvennéd nekem külföldről is
emlékeztettelek
villanykörte sistereg régi kábelezés néhány nap és elmegyek
mintha visszatérhetnék
dobozokba pakolom lassú mütét
kivágom ami nem kell biztonságos helyre pakolom a festményeket
Mi chiami oh Norma
rég számlák a XX. század legendája

minden zugból előbújnak gyűlnek fekete zsákokban indulásra
kész tragikus utazók
néhány nap és elmegyek kitépem az időt a falakból
képek kísérek jobbról-balról
kezdődik a híradó huppanok
szófánkra narancsot majszolsz valakit mindig lapátra tennének
summázod inkább az ágyban olvasgatsz
kikerekedetten áldottan magaslatán pihennek ujjaid 23:10
az idő gyönyörű hegesedés van bennem remény
behajtom az ajtót csendben kopogtatsz az álom előszobája
én csak távolodom más hangok szobák hívnak
tiszavirág életű lassan eltűnő
február 15. 23:52

nézelődöm kiegyensúlyozatlan mit viszek magammal
mit hagyok itt szépen becsomagolva mintha visszatérhetnék
mintha lenne visszatérés

Eszembe jut aminek nem kellene

valami duruzsol a fejemben talán a kialvatlanságtól több
mint kellene éjszaka kétszer is felsírtál nyugtatgattunk
hurcoltunk az előszobában nézem ablakunkból
sötétséget vonszó fákat hajladoznak eszembe jut
aminek nem kellene egykor hajnalig kártyáztunk
barátaimmal körbeültük az asztalt rejtélyeinkkel
még magunk sem tudtuk miből vagyunk figyeltük egymást
reménykedve sokat beszélgettünk a testről a lélekről
arról ami nem tart össze alig ismerek rá valakire
mély kráterek nyíltak arcokon folyton felszakadnak
mondatok sebek az igazságok félresodorva hevernek
valamelyik testrészben

.....

a szerencsés ember
belesóhajthatja szerettei nevét a pirkadatba
mellettem alszol picit távolabb gyermekünk kiságyában
beleszerettem hétköznapijainkba jó ideje elkerül a szavakban
rejtőző kellemetlen hangsúly babakocsid kormányozzuk
a Laktanya utca csendes ragyog sima és árnyas
az aszfalt mi öltöztetjük a köveket és a lombokat tartalommal
a Fő tér padjain eső kopog ereszek mögé húzódtak galambok
ott üldögélsz most is a Zichy-kastély árnyékában Apám
megigazítod kalapod zsebedben kutatsz cukorka után
visszafordulunk
a buszpályaudvarnál még mindig itt vagy
üldögélsz a kanapé sarkában a kommentátor hosszasan sorolja
híreket az Európa-bajnokságról Franciaország
unalmas meccset játszott Angliával a lengyelek
hősies küzdelemben legyőzték a svédeket tévénézés közben is
cukorka után kutattál zsebedben hallom az utcán üvöltöző embe-
reket gyermekünk kiságyában így telik az idő hétköznapiunk
elkerül a szavakban rejtőző kellemetlen hangsúly sokat
beszélgetek a testről a lélekről arról ami nem tart össze
nem jut eszembe semmi sem eszembe jut
aminek nem kellene